

Eurocopa

Miquel Torrent
Marc Pere

Índex

1. Història de la competició..... pag 3
2. La primera copa: França 1960.....pag 4,5
3. Espanya 1964.....pag 6,7
4. Itàlia 1968.....pag 8
5. Resultats i Estadístiques.....pag 9,10,11
6. Recull d'imatges.....pag 12,13

Història de la competició

El Campionat Europeu de Futbol, més conegut com **Eurocopa**, és el campionat de seleccions masculines nacionals de futbol més important d'Europa, organitzat per la UEFA cada quatre anys. En la seva edició inaugural, el torneig tenia el nom de **Copa de Nacions d'Europa** o **Copa d'Europa**, i va rebre la seva denominació actual el 1968.

Fins a la Eurocopa 1976 participaven només 4 països i des de 1980 ho van fer vuit seleccions, nombre que augmentaria als actuals setze competidors a partir de l'Eurocopa 1996. Tots aquests equips participen després de classificar-se en un procés especial organitzat per la UEFA amb els diversos equips afiliats a la confederació, l'única excepció la constitueix l'equip amfitrió de cada edició, el qual es classifica directament per dret propi.

El seu èxit ha permès el sorgiment de tornejos similars com l'Eurocopa Femenin i l'Eurocopa Sub-21.

L'última edició del torneig, l'Eurocopa 2008, va ser organitzada a Àustria i Suïssa entre el 7 i el 29 de juny de 2008. En aquesta ocasió, Espanya va aixecar per segona vegada el trofeu Henri Delaunay després de derrotar a la selecció d'Alemanya per 1-0. L'edició propera es realitzarà el 2012 a Polònia i Ucraïna. L'Eurocopa de 2016 serà de 24 equips en la fase final, incrementant en vuit equips respecte als 16 actuals, i es jugarà a França ha estat escollida seu a la votació final per davant de Turquia i d'Itàlia.

La primera copa: França 1960

L'organització de l'esdeveniment va ser molt complicada, especialment perquè no era possible aconseguir a les 16 que es tenia planejat dur a la copa. Alguns dels equips més importants del continent europeu, com Itàlia, Alemanya Federal o Anglaterra, no van assistir a l'esdeveniment. Però això no va ser impediment per a la copa i finalment es van reunir les 17 seleccions (les 16 mínimes més una extra), enfrontant-se en eliminatòries d'anada i tornada fins a semifinals. El primer partit oficial de la competició europea va ser a l'estadi Tsentralni Lenin Stadium Moscou, Rússia, el 29 de setembre de 1958. Allà van assistir 100.572 espectadors, els quals van veure el triomf de la URSS per 3 gols a 1 davant Hongria. El primer gol del campionat va ser marcat per Anatoli Ilyin. En el marcador global, els soviètics van guanyar 4 -1.

A Espanya les coses es van complicar per la seva selecció, ja que el general Francisco Franco va negar l'entrada de l'equip de la Unió Soviètica al país, i d'aquesta manera els soviètics van classificar automàticament a semifinals, les quals serien disputades a França, juntament amb tota la fase final. Els semifinalistes d'aquesta edició van ser França, Iugoslàvia i Txecoslovàquia. Els soviètics una vegada més es van imposar, ara davant els txecoslovacs per 3 gols a 0 a la primera semifinal amb dos gols del jugador Valentin Ivanov. En l'altre partit de semifinals, França no va poder davant els iugoslaus, que van guanyar per 5 gols a 4 i de pas fent el rècord encara vigent de partit amb més gols a l'Eurocopa. Els grans absents d'aquest partit van ser Raymond Kopa i Just Fontaine, que no van poder estar en aquest partit, tot i així Iugoslàvia va ser capaç de remuntar una golejada de 4 gols a

2 que li propinaven els gals.

La final de la copa va reunir a la Unió Soviètica ja Iugoslàvia a l'estadi Parc des Princes. Els soviètics comptaven amb el porter Lev Yashin, un autèntic mur a la porteria i que va contenir gran part de l'atac iugoslau. No obstant això el jugador Milan Galic va ser el que va obrir el marcador per Iugoslàvia. En el segon temps va arribar l'empat de la mà de Slava Metreveli i es van anar a la pròrroga. El gol decisiu va ser marcat mitjançant el cop de cap del jugador Victor Ponedelnik. Amb aquest gol, la Unió Soviètica va aconseguir el seu primer i únic títol, fins i tot després de la seva dissolució.

Espanya 1964

L'èxit assolit per la primera Eurocopa va fer augmentar la participació dels països, passant dels inicials 17-29 seleccions nacionals, i on van participar per primera vegada els equips d'Itàlia i Anglaterra. Els anglesos van fer el seu debut perdent davant França per 6 gols a 3, mentre Grècia no va jugar amb Albània ja que ambdós països es trobaven en guerra. L'eliminatòria li va ser concedida a l'equip albanès, encara que després perdria contra Dinamarca, qui va poder instal·lar-se dins dels quatre millors equips superant en quarts de final i en un partit de desempat a la-en aquest llavors-selecció de Luxemburg. El danès Ole Madsen va aconseguir ficar sis gols en els partits contra una Luxemburg que va derrotar per 2-1 a Països Baixos a la ciutat de Rotterdam.

Hongria va ser sorpresa juntament amb Dinamarca, en deixar fora de la copa a França en quarts de final. Els quatre millors, que van classificar a les semifinals, eren Hongria, Dinamarca, Espanya i la Unió Soviètica. La selecció local venia de golejar l'equip de la República d'Irlanda per 7 gols a 1. Espanya va ser escollida llavors per ser el lloc on es jugarà la fase final, amb la condició que pogués jugar dins el territori la URSS.

A Barcelona es va jugar la semifinal entre els soviètics i Dinamarca, venent els russos per 3 gols a 0, on va destacar novament Valentin Ivanov i ara Victor Ponedelnik. En l'altra semifinal el triomf per als ibèrics va arribar a la pròrroga amb un gol d'Amancio, jugador del Reial Madrid CF, acabant el partit en un emocionant 2 -1.

La final va ser disputada a l'Estadi Santiago Bernabéu i van jugar les seleccions de la Unió Soviètica, defensant el títol obtingut el 1960, i la selecció local d'Espanya, organitzadora de l'esdeveniment. Els gols van arribar als 6 minuts, obrint el marcador el jugador espanyol Jesús Pereda encaixant en l'arc un centre enviat per Luís Suárez. Els soviètics van aconseguir l'empat de la mà de Galimzian Khusainov va. El gol que li va donar la copa a Espanya va ser obra del cop de cap de Marcelino.

Itàlia 1968

L'Eurocopa tenia a un nou amfitrió, Itàlia. A més es va estrenar el nou format de la copa, que consistia en un sistema de grups de qualificació, mateix que es manté fins avui dia. De les seleccions europees, només els equips de Malta i Islàndia van quedar fora de la competició. Alemanya Federal va debutar amb Gerd Müller com a carta estrella, però tot i així va quedar, al final de la fase de grups, per darrere de la selecció iugoslava que va classificar a quarts de final. Durant aquesta copa altre rècord va ser fixat: el partit d'anada que va enfrontar a dos equips britànics-Anglaterra i Escòcia-va acabar en un 2 a 3 per als escocesos. Lamentablement per a ells, els anglesos van passar a la següent ronda empatant a 1 gol en el partit de tornada, jugat a l'estadi Hampden Park. En aquest recinte es va ajuntar la quantitat més gran d'espectadors en un partit europeu que es tingui registre, 130.711 persones.

Resultats i estadístiques

Campionats

Aquesta taula mostra els principals resultats de les diverses edicions de l'Eurocopa.

Año	Sede	Campeón	Final Resultado	Segundo lugar	Tercer lugar	Semifinalistas Resultado	Cuarto lugar
1960 <i>Detalle</i>	 Francia	 Unión Soviética	2:1 ¹	 Yugoslavia	 Checoslovaquia	2:0	 Francia
1964 <i>Detalle</i>	 España	 España	2:1	 Unión Soviética	 Hungría	3:1 ¹	 Dinamarca
1968 <i>Detalle</i>	 Italia	 Italia	1:1 2:0	 Yugoslavia	 Inglaterra	2:0	 Unión Soviética
1972 <i>Detalle</i>	 Bèlgica	 Alemania Federal	3:0	 Unión Soviética	 Bèlgica	2:1	 Hungría
1976 <i>Detalle</i>	 Yugoslavia	 Checoslovaquia	2:2 ¹ 5:3 penaltis	 Alemania Federal	 Países Bajos	3:2 ¹	 Yugoslavia
1980 <i>Detalle</i>	 Italia	 Alemania Federal	2:1	 Bèlgica	 Checoslovaquia	1:1 9:7 penaltis	 Italia
1984 <i>Detalle</i>	 Francia	 Francia	2:0	 España		 ^y ² Dinamarca y Portugal	
1988 <i>Detalle</i>	 Alemania Federal	 Países Bajos	2:0	 Unión Soviética		 ^y ² Alemania Federal e Italia	
1992 <i>Detalle</i>	 Suecia	 Dinamarca	2:0	 Alemania		 ^y ² Países Bajos y Suecia	
1996 <i>Detalle</i>	 Inglaterra	 Alemania	2:1 ³	 República Checa		 ^y ² Francia e Inglaterra	
2000 <i>Detalle</i>	 Bèlgica y Países Bajos	 Francia	2:1 ³	 Italia		 ^y ² Países Bajos y Portugal	
2004 <i>Detalle</i>	 Portugal	 Grecia	1:0	 Portugal		 ^y ² Países Bajos y República Checa	
2008 <i>Detalle</i>	 Austria y Suiza	 España	1:0	 Alemania		 ^y ² Rusia y Turquía	

Taula estadística

	Equipo	Pts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Dif	Rend
1	 Alemania ⁴	67	38	19	10	9	55	39	+16	58,8%
2	 Países Bajos	59	32	17	8	7	55	32	+23	61,5%
3	 Francia	49	28	14	7	7	46	34	+12	58,3%
4	 España	48	30	13	9	8	38	31	+7	53,3%
5	 Italia	45	27	11	12	4	27	18	+9	55,6%
6	 Portugal	40	23	12	4	7	34	22	+12	58,0%
7	 República Checa ⁶	38	25	11	5	9	36	32	+4	50,7%
8	 Rusia ⁵	38	27	11	5	11	31	36	-5	46,9%
9	 Inglaterra	28	23	7	7	9	31	28	+3	40,6%
10	 Dinamarca	24	24	6	6	12	26	38	-12	33,3%
11	 Croacia	18	11	5	3	3	14	13	+1	54,5%
12	 Suecia	17	14	4	5	5	19	16	+3	40,5%
13	 Grecia	14	12	4	2	6	9	13	-4	38,9%
14	 Bèlgica	14	12	4	2	6	13	20	-7	38,9%
15	 Turquía	11	12	3	2	7	11	18	-7	30,6%
16	 Serbia ⁷	11	14	3	2	9	22	39	-17	26,2%
17	 Escocia	7	6	2	1	3	4	5	-1	38,9%
18	 Rumania	7	13	1	4	8	8	17	-9	17,9%
19	 Suïça	5	9	1	2	6	5	13	-8	18,5%
20	 Irlanda	4	3	1	1	1	2	2	0	44,4%
21	 Noruega	4	3	1	1	1	1	1	0	44,4%
22	 Bulgària	4	6	1	1	4	4	13	-9	22,2%
23	 Hungría	3	4	1	0	3	5	6	-1	25,0%
24	 Eslovenia	2	3	0	2	1	4	5	-1	22,2%
25	 Àustria	1	3	0	1	2	1	3	-2	11,1%

Golejadores

Jugador	Selección	Goles
Michel Platini	 Francia	9
Alan Shearer	 Inglaterra	7
Patrick Kluivert	 Países Bajos	6
Ruud Van Nistelrooy	 Países Bajos	6
Milan Baroš	 República Checa	5
Nuno Gomes	 Portugal	5
Thierry Henry	 Francia	5
Jürgen Klinsmann	 Alemania	5
Savo Milošević	 R.F. Yugoslavia	5
Marco van Basten	 Países Bajos	5
Zinedine Zidane	 Francia	5

Recull d'imatges

ESPANYA CAMPIONA 2008

ESTADI

PRIMERS GUANYADORS EUROCOPA

PRÒXIMA EUROCOPA

